

# Štyri obdobia ľudskej duše 2006

*Stanislav Hoferek*

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Stanislav Hoferek</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Druhé (2014)</u>	<u>110001</u>

# O knihe

Názov je poskladaný zo štyroch období, ktoré ovplyvnili tvorbu nasledovných básní. Je to obdobie úsmevu, lásky, hnevu a smútku. Výber je z básní, ktoré boli uverejnené na rôznych miestach v roku 2006 a táto zbierka je obohatená aj o niektoré nerýmované básne z toho obdobia.

## Nové vydanie

Je viac ako zvláštne, keď sa vydáva nové vydanie knihy po troch rokoch. Samozrejme, niektoré knihy sa dočkajú nového vydania aj po stovkách rokov, no u čisto internetovej zbierky sú aj tri roky dostatočný časový rozdiel. O to zaujímavejší je fakt, že sa pred spomínanými rokmi robila zbierka z básní, ktoré vznikli o ďalších päť rokov skôr.

Výsledok? Sonda do mladej duše autora, ktorý chcel milovať, no nebol milovaný. Dávne básničky na prechode medzi detstvom a dospelosťou sú naplnené túžbou po láske, ale i vtipom a zvláštnym štýlom, ktorý nie je ťažké pochopiť. Namiesto literárne dobrých rýmov myšlienky, ktoré i po rokoch pripomínajú zväčša skutočné udalosti.

Štyri obdobia sú aj o rovnováhe. Kto hľadá rovnováhu v dospievajúcom človeku, ktorého problémy sú s odstupom pochladnú (alebo presne naopak, ak sa v nich niekto nájde), ale i tak poučné – ten ich asi nenájde. Mladosť je zmena, celá množina zmien a táto kniha je denníček i psychiatria jedného otvoreného človeka. Obdobia, na ktoré sa naráža v knihe, sú nasledovné: obdobie úsmevu (prvé básne), nasleduje obdobie lásky, hnevu (báseň Zradca) a nakoniec obdobie smútku.

## Obsah

Štyri obdobia ľudskej duše 2006.....	1
O knihe.....	2
Nové vydanie.....	2
Obdobie úsmevu.....	5
Báseň o optickej myške.....	6
Keby.....	7
Keby 2.....	8
Keby 3.....	10
Obdobie lásky.....	12
Tej, ktorú mám rád.....	13
Ružou proti potoku.....	14
Dar.....	15
Gitara.....	17
O milom dievčati.....	18
O milom dievčati 2.....	20
O milom dievčati 3.....	22
O milom dievčati 4.....	24
O milom dievčati 5.....	26
Povel pre lásku.....	27
Koniec sveta.....	28
Sen.....	29
Zastavte to slnko.....	31
O vojne dvoch hlasov.....	32
Potešila si ma.....	34
Obdobie hnevu.....	36
Zradca.....	37
Obdobie smútku.....	39
Drevorubač.....	40
Smutný človek.....	44
O temne na zamyslenie.....	45
Dievčatko so zápalkami.....	46
Tragická.....	47

Ochota.....	49
Ľudské zmysly.....	51
Prvá nerýmovaná.....	53
Kleopatra.....	55
Vesmír plný želaní.....	56
Súhvezdie lásky.....	57
Nechcem byť sám.....	58

# ***Obdobie úsmevu***

Humor je korenie života  
a keď je láska ďaleká  
dostanú sa z problémov von  
najľahšie ľudia s úsmevom!

## ***Báseň o optickej myške***

Mám ju rád, hoci je neverná  
je malou lampičkou do temna  
svieti v tme a svieti na svetle  
a nie je to ježibaba na metle

Smutne leží a nevydá žiadny zvuk  
kým ju nechytí žiadny dobrodruh  
poslušne splní každé želanie  
bez slova odporu, asi má nadanie

Potrebuje ale pevnú ruku  
a nie nejakú kopy tuku  
potrebuje ukázať čo je užitočné  
nemusíš za ňu nikdy platiť stočné

Svieti kým nepríde o transfúziu  
tieňom nepripomína žalúziu  
skôr má tvár ako hlodavec  
nakŕmim ju, alebo pôjde preč?

# ***Keby***

Keby som bol obor, pre teba sa zmenším  
keby som bol Ježiš, pre teba rád zhreším  
keby som bol slnko, pre teba nájdem tieň  
radšej budem niekto, kto praje pekný deň

Keby som bol pilot, tak priletím z neba  
keby som bol krtko, tak hrabem vedľa teba  
keby som bol beduín, tak darujem vodu  
ak by som bol otrokár, darujem Ti slobodu

Keby som bol slon, pre teba ušami mávam  
keby som bol šaman, tebe dažde privolávam  
keby som bol kaktus, oholím sa sám  
a keby som bol anjel, na teba pozor dám

## Keby 2

Keby som bol sviecou, tak horím v твоjich dlaniach  
keby som bol starostom, tak Ti poľavím na daniach  
keby som bol žiakom, úlohu odpísať dám  
a keby som bol obchodníkom, nepredám Ti krám

Keby som bol zajac, s kapustou sa rozdelím  
keby som bol kurča, tak ťa pohladím perím  
keby som bol krokodíl, tak ťa slzami zmočím  
a keby som bol zbojník, utečiem keď ťa zočím

keby som bol ľadovec, tak Ti dám svoj svieži dych  
keby sa na teba každý vykašľal, tak by som nebol jeden z tých  
keby som bol vzducholod', tak ťa vezmem k oblakom  
a keby som bol staviteľ, tak postavím stenu rozpakom

Keby som bol slnko, tak Ti svietim na cestu  
keby som bol твоjim otcom, tak podporím nevestu  
keby som bol bláznom, tak Ti píšem báseň  
a keby som bol kňazom, odpustím aj kázeň

Keby som bol Verne, vezmem ťa k stredu Zeme  
keby som bol lesný ent, privítam ťa na sneme  
keby som bol Lenin, ležím pri tebe na námestí  
a keby som bol vlak, tak čakám ťa na priecestí



Keby som bol snom, tak nebudím ťa ráno  
keby som bol ženích, tak Ti poviem áno  
keby som bol Mac Donald, tak obslúžim ťa vďačne  
a keby som bol mart'an z Venuše, dám Ti rady zvláštne

Keby som bol štítom, tak znášam tvoje rany  
keby som bol svetlom, svietim Ti na všetky strany  
keby som bol sám sebou, uvoľním Ti miesto  
a doprajem Ti viac hudby, ako DJ Tiesto

## Keby 3

Keby som bol ohňom, tak ťa nepopálím  
keby som bol vrahom, tak ťa neotrávím  
keby som bol mrazom, tak ťa nenechám prechladnúť  
a keby som bol učiteľom, tak ťa nenechám prepadnúť

Keby som bol čiapkou, tak Ti chránim hlavu  
keby som bol kávovarom, tak Ti robím kávu  
keby som bol feminista, tak ťa stále uctievam  
a keby som bol tvoj chalan, tak ťa pri sebe mám

Keby som bol hříbom, tak sa nechám zobrať  
keby som bol brzdou, tak sa nechám zodrať  
keby som bol smútkom, tak ťa obchádzam  
a keby som bol z ďaleka, za tebou dochádzam

Keby som bol šlabikárom, tak ťa učím písmená  
keby som bol špiónom, tak si pre mňa bezmenná  
keby som bol stuhou, tak vlním v tvojich vlasoch  
a keby som bol jaskyňou, tak ťa vítam v krasoch

Keby som bol rozvrhom, tak presúvam hodiny  
keby som bol vinníkom, tak neostanem bez viny  
keby som myslel na teba, nebol by som jediný  
a keby som bol chorobou, dám chrípkové prázdniny

Keby som bol tvárou, tak ťa hľadám v zrkadlách  
keby som bol nebom, v твоjich pekných kukadlách  
keby som bol snom, ktorý sa prechádza твоjim spánkom  
a keby som tebou pohrdol, nie skôr ako Grankom

# ***Obdobie lásky***

Láska je strašne bohatá  
láska, tá všetko sľúbi  
no ten, čo ľúbil, sklamal sa  
a ten, čo sklamal, ľúbi

(Miroslav Válek – Jesenná láska)

## ***Tej, ktorú mám rád***

Nemusí byť dokonalá, nemusí mať nebo v očiach  
sama, smutná, zlomená kráčať po tichých nociach  
musí mať však krásne ruky, ktorých sa chcem dotýkať  
a musí byť sama sebou, taká, akú ju mám rád

Neviem či má hlávku v smútku pri čítaní písmen  
ktoré som jej zanechal, čakajúc hnev či výsmech,  
ak však aspoň malý úsmev zvlí jej krehkú mimiku,  
znovu nájdem dôvod žiť a zanechám lyriku

Chcel som písať o nej, o tej ktorú mám tak rád  
mám pocit, že Katka či Katia je meno akurát  
tento text je tu pre teba, a tak zmením osobu  
na veselé či smutné slzy donesiem novú nádobu

# ***Ružou proti potoku***

Za lesmi a dolinami, kde smiech je v ľud'och ukrytý,  
nádherné sú vrchy či lesy, ale stále chýbaš tam ty.  
Nech len hrmí, nech len blesky lietajú a hrmia do rána,  
jeden deň bez teba, to pre mňa strašnejšia je rana.

Nech len, nech len! Nech sa aj svet zrúti,  
stále bude niekto, koho to nezarmúti.  
Hrozby plné nenávisti a tasené meče,  
nezľaknem sa ich, kým tento potok tečie.

Neviem kde začína, a kde ide do mora,  
vody vedie smútok a obrovská smola.  
Vytekajú z očí, slza za slzou sa valí,  
spravím všetko preto, nech sa potok zastaví.

poznám ich a viem, že smiech slzy odženie,  
stačí len k tebe prísť, zahnať to súženie.  
Nie s mečom, len s pekným želaním,  
a ružu z rubínov, podať ti do dlaní.

# ***Dar***

Dar môže byť zo zlata  
dar môže byť z medi  
dar môže byť pre človeka  
čo sa časom mení

Dar môže byť krv  
a dar môže byť pivo  
darovať môžeme slobodu  
darovať môžeme život

Dar môže byť z lásky  
dar môže byť zo súcitu  
dar môže byť krásny  
dar môže byť bez nefritu

Darovať môžeme človeku  
darovať môžeme ľudstvu  
mal by si z neho niečo mať  
mal by si mať k nemu úctu

Dar môže byť drahý šperk  
dar môže byť slovo  
najlepší dar je však ten  
ktorý môžeme dať nanovo

Dar môže byť na Vianoce  
dar môže byť v bežný deň  
dar môže byť kúsok chleba  
dar môže byť pochodeň

Darov je na svete veľa  
málo je obdarených  
dar môže byť aj deň z leta  
darcovstvo v ľudstve pramení

Niektó by si snáď pomyslel  
že žiadne dary netreba  
nevieme kto dar vymyslel  
dar môže byť vstup do neba!



# Gitara

Ani na tú najlepšiu, nevie hrať každý  
nie je nástroj nenávisti ani vraždy  
zvýrazňuje emócie človeka čo nás obklopujú  
podporuje spev človeka ktorý to spieva "to you"

Verše často krývajú, no s pomocou gitary  
dá sa skladať mesiace, aj od leta do jari  
na šiestich strunách povie stádo nezmyslov  
ktoré človek nepovie, človek bez vlastných slov

Najkrajšie hrá pri táborovom ohníku  
kde sa netreba ponáhľať do šíku  
pomaly striedajú sa akordy nežné  
bez túžby byť prvý, ako vločky snežné

Nechcem viac túžiť po tichu v hlave  
už viac nechcem anglické raňajky v tráve  
pri tónoch gitary zaspávať chcem  
ale nie sám, keď na nej hrať smiem

# ***O milom dievčati***

O milom dievčati snívaval som rád  
a dnes som šťastný, že som jej kamarát  
má blažený úsmev, a nádhernú tvár  
a tak veľmi bolí aj najmenší svár

Stretol som ju raz tak celkom náhodou  
radšej nebudem klamať - bolo to dohodou  
a síce pršalo a stupňov nebolo veľa  
v obľúbenej mikine prišla ako strela

O počasí či škole, boli naše prvé témy  
však každý sa musí nejako zbaviť trémy  
na malej lavičke bol som s ňou rád  
potom sme tam boli niekoľko krát

Pri pekných slovách o všetkom možnom  
mysleli sme o všetkom trošku totožnom  
najviac padla hudba, gitara je kráľ  
povie o živote viacej ako snár

Tak a teraz píšem so snahou zveseliť  
keď som už v reále tak trochu nesmelý  
dám teda nejaké myšlienky do veršov  
ktoré zvlňa mimiku náladou veselšou

Nikdy nezabudnem na tvoje slová  
čo si vravela zo srdca znova a znova  
pravda o živote povedaná bez chyby  
a rád by som išiel s tebou aj na ryby

Vravela si že nikto nežije zbytočne  
a mala si pravdu - nie iba čiastočne  
našla si v každom len všetko krásne  
a tak verím, že Ti nadšenie nezhasne

Našla si túžbu pomáhať všedným ľuďom  
a všetky možnosti čo nenapadnú trúdom  
spoznala si človeka ktorý ťa chcel objasniť  
a teraz sa snaží úprimnými slovami ťa dojsť

## ***O milom dievčati 2***

O milom dievčati chcem písať znova  
tá istá dobrá víla, nie žiadna nová  
otvorené dlane má, a v nich trochu lásky  
viac však ako Sokrates, či filmové krásky

Možno čítaš tieto riadky a robíš si názor  
o človeku ktorý kedysi ťa bral za vzor  
otvorila si cestu mojim vlastným pocitom  
nie mocou ani silou, ani prísnyim dotykom

Naučila si milovať všetko v našom okolí  
zachovala si sa ako to dievča v prísloví  
ktoré si už nepamätám ale bolo krásne  
a tak teraz na pamiatku píšem tieto básne

Darovala si mi obväz na boľavé členky  
ako mamička dá synom nové plienky  
doteraz mám obväz vo vitríne spomienok  
tak ako pre teba malý morský kamienok

Mala si hnev v očiach keď zradil som ťa kruto  
bál som sa že ma vyženieš niekam na Pluto  
nestalo sa nič také a dala si mi odpustenie  
a nikdy ťa viac nezradím, pre božie dopustenie

Chcel som nájsť jazyk ktorým Ti všetko povedať  
dopriať si s tebou polievku, alebo si ísť opekať  
našiel som však oveľa viac v tvojej duši  
krátku odpoveď na to, čo všetko sa sluší

A tak po dlhých nociach sa zahľadím ku hviezdám  
a márne čakám, že už za života budeš tam  
raz sa možno stretneme pri Polárke jasnej  
a zahráme kozmonautom trochu hudby hlasnej

Ak sa však nikdy nestane nič zo smelých ideí  
tak ťa veľmi rád oslovím, už nie človek nesmelý  
zašepkám do uší ten najkrajší fakt  
takú aká si, takú ťa mám rád!

## ***O milom dievčati 3***

Nie si najbohatšia na svete  
ani najsilnejšia baba na nete  
vždy však daruješ úsmev pravý  
a netúžiš po minútach slávy

Nelietaš na metle ani na oblaku  
pri slovách o zlobe vravíš o opaku  
nehľadáš pravdu niekde na dne  
ale povieš pravdu ktorá vždy sadne

A sadne na každého kto o pravdu stojí  
nezúfa a každú pomoc od teba dovoľí  
a predsa sa netrháš pre malé omyly  
si ako baterka, ktorú práve dobili

Si smelá aj keď to nahlas nevravíš  
a ak môžeš, drsné preklepy opravíš  
nechceš peniaze za pomoc blížnemu  
dala by si voľno anjelovi strážnemu

Čudujem sa každý deň ako je krásny  
život bez krutosti a pohľad jasný  
nepoznám ťa tak dobre ako by som chcel  
o ďalšej prechádzke nie som sám čo snel

Ak však prejdú desaťročia bez teba  
smutný budem ako bez Adely Bezdeda  
ale vždy keď si spomeniem na tvoju lásku  
zaženie to všetko zlé, aj každú vrásku

## ***O milom dievčati 4***

Sedávaš v spoločnosti dobrých ľudí  
robíš všetko to, čo ťa nenudí  
napriek tomu som Ti skrížil cestu  
a chvíľu chcel som ťa za nevestu

Ako trápny panák tu stojím  
len aby si sa nezľakla sa holím  
veľa by som chcel pre teba vykonať  
a v tvojom náručí chcel by som dokonať

Nikdy však nepochopím čo vlastne chceš  
dovolím všetko, veď všetko smieš  
ak odídeš preč do inej krajiny  
potom pochopím, aký som naivný

Iná ruka sa dotýka ruky tvojej  
nasadzuješ koreničky lásky svojej  
ten kto drží s láskou tvoju ruku  
nikdy ťa nebude brať ako suku

Postará sa o šťastie na tvojom líci  
ostaneme priatelia, nie ako býci  
a vo veľkej snahe neriešiť tvoje veci  
ostáva len písmo na starej peci



Papiere horia, a spomienky s nimi  
príde pocit zloby, a obrovskej viny  
a ak aj ostanem, stanem sa sudcom  
ty si tým dievčaťom, s tým milým srdcom!

## ***O milom dievčati 5***

Nemusíš byť dokonalá, stačí sama sebou  
s tou nádhernou tvárou, a ešte väčšou nehou  
konečne chápem čo chceš, po čom Ti srdce túži  
ale problémy som narobil, a veľmi ma to súži

Neviem čo mám robiť, pre kúsok tvojho šťastia  
nechcem nech Ti ublížia, nechcem nech ťa zmastia  
neodídem preč, bez mnohých slov vďaky  
nevadí, že nebudem viac, ako huncút taký...

Zoznámil som ťa s priateľmi, znova a znova  
či si taká istá, alebo iná, celkom nová  
veľmi si prajem pre teba jeden z darov  
aby si mohla ísť všade s gitarou

Pár myšlienok neďakuje tak ako by sa malo  
po rokoch si spomeniem, či to za to stálo  
nádherné sú dni, keď ťa vonku vidím  
a preklínam sa, keď pozvať sa ťa stydím

Našiel som v tebe nápady, a nie len do viet  
do celého svojho života, do situácii stoviek  
aj keď nebudem nikdy viac ako môžem byť  
neviem čo mám robiť, ale budem veselo žiť

## ***Povel pre lásku***

Nehnevaj sa na ruku, ak básne krívajú  
nehnevaj sa na ľudí, ktorí ich čítajú  
nehnevaj sa na srdce, čo úprimne horí  
a naber odvahu, nech to za to stojí

Nenasleduj bláznov do slepých uličiek  
nehazarduj s láskou z krásnych tajničiek  
nenič plody ľudskej práce pod nebom  
a nenič vzťahy so svojim susedom

Nenájdeš lásku tam, kde sa nedá zistiť  
pod' radšej medzi ľuďmi, tam je väčší výskyt  
chyt' ju pevne za ruku, nedovoľ jej zmiznúť  
a všetko krásne z lásky, môžeš pekne zlíznuť

Nehnevaj sa na roky a nehnevaj sa na dni  
každý čas plný samoty je po živote hladný  
nájdi svetlo tvojho srdca, Google ti s tým pomôže  
trápenie a ľudské chyby zatlačíme do rohože?

# ***Koniec sveta***

Možno svet sa zrúti vo veľkých plameňoch  
možno nezabudne na iskry na kremeňoch  
možno nájde pokoj v zrkadlách času ukrytý  
a možno ho nájde v očiach ktoré máš ty

Keby sa aj zrútil a našiel by tvoj domov  
keby som to vedel, postavím múr zo stromov  
keby sa aj zrútil a všetku vodu zmútil  
a keby aj zmizol, za tebou by som smútil

Snáď by som ťa našiel a vykašľal sa na svet  
snáď by niekto vravel, že láska je nad kvet  
snáď by som to spravil pre teba každý deň  
snáď ak by som zlyhal, smutne spálím pochodeň

Jedného dňa zabudnem na tieto smutné reči  
spomeniem si a zistím, že je to od vecí  
svet sa rútiť nebude, nemá sa mu čo stať  
a kým je more modré, budem ťa mať rád

# Sen

Nekonečný príbeh, na niekoľko slov  
toľko som ich čítal, dopĺňal zo snov  
zo tých, ktoré prinášali pokoru  
džbán ľadovej vody každému topoľu

Bez myšlienok o krivde na svete  
skúsím zhrnúť všetko v jednej vete:  
Si učiteľkou života a svätého písma  
toho, ktoré zablúdi a potom si to prizná

Neodchádzal som rád od tvojich rúk  
s pocitom rozbitia hrdzavých pút  
kráčal som krajinou po daždi a tme  
bez tušenia či, sa to všetko vôbec smie

Kráčal som vzpriamený, ale nie hrdina  
nemal som pre teba ružu, ani lístky do kina  
nemal som dôvod na niečo sa hrať  
chcel som len tvoje oči milovať

Výsledok pochmúrny, utláčajúca minulosť  
sám a bez života, ako horského leva kost'  
spásal som posledné, na čom záležalo  
a odišiel som tam, kde ma to zavolalo

Domov nie je miesto, kde som chcel ísť  
radšej som s tebou chcel na Gerlach vyjsť  
pohľadiť ešte raz hodvábnu tvár  
a dostať tvoj úsmev, najkrajší dar!

# **Zastavte to slnko**

Zastavte to slnko, nech je konečne tieň  
nech už viac nepríde ten nepríjemný deň  
keď sa mám s tebou lúčiť a naberať smiech  
lebo potom ráno, zdržiavať ťa je hriech

Zajtra si príde po teba tvoj fešák  
neriešim ho, podľa mňa je to feťák  
ale aj tak chcel by som byť s tebou  
radšej ako zvodca, ako byť sám sebou

Zastavte to slnko, nech zmrzne celý svet  
a šance že po teba príde, tej už veru niet  
načo to však vravím, rozhodni sa sama  
a zo mňa ostane iba prázdna slama

Človek so snahou udržať si ťa na uzde  
bez rozvahy a vďaka šetriť na brzde  
a ak aj sama bez mapy pôjdeš cez polia  
pôjdem potichu za tebou, kým to city povolia

Zastavte to slnko, čo sneží do dlaní  
už nechcem byť tvojej lásky poddaný  
bez strachu však všemocné slnko zastavím  
aj keď vôbec neviem, čo s tým napravím...

# ***O vojne dvoch hlasov***

Už Ti dám pokoj, nech netrpíš za moje hriechy  
nezaslúžim si tvoju pomoc, ani žiadne lieky  
nezapadnem medzi ľudí ktorý si ťa vážia  
a nebudem jeden z anjelov ktorý ťa strážia

**Už viac neustupuj pred babou lenivou  
neporovnávaj sa s lopatou plesnivou  
nemusíš padnúť na tvár pri každom slove  
a zariad' si rande pri veľkom stole**

Nie to radšej nie, zbytočne toľko slov  
je to ako studené, tiché vytie psov  
neostanem a nechám ťa žiť svoj sen  
tak ako včera, tak aj dnešný deň

**Koľko krát opakovať moje slová  
kašli na ňu, príde dáka nová  
daj si väčšie nároky na ženskú krásu  
inak nedosiahneš žiadnu spásu**

Ale veď je krásna, krajšiu nevidel svet  
nemá žiadnu chybu, nemá žiadnu smet'  
má v očiach smaragdy a žiadny tieň  
nádherná hneď bude celá sieň



**O akej sieni to kecáš, ved' tam bude sama  
čo je v tvojej hlave, a či iba slama?  
Zober ju za ruku aj keď nebude rada  
poriadne ju vytancuj, kým je ešte mladá**

Nedotknem sa jej tak bezcitne  
ved' sa ešte iná šanca naskytne  
je ešte mladá a tak veľmi milá  
ale som bez šance, je taká živá

**Chceš ostať sám a čítať knižky  
len pod', kým nebudú len mníšky  
s takou si život neužiješ a umrieš sám  
aj keď sa pozeráš stále k výšinám**

Nechaj ma samého, mám z toho depresie  
a nepíš mi svoj názor len tak z recesie  
nikdy na ňu nebudem mať a bodka  
som ako malý plameň, ona ako sopka

**Začni žiť svoj vlastný život, a nájdeš liek  
taký čo prinesie znovu od bránice smiech  
a až pochopíš tú všetku nádheru  
ozvi sa sám sebe, však oči si vyberú...**

## ***Potešila si ma***

Potešila si ma svojim úsmevom  
bez námahy, so slávičím spevom  
za malé oznamko sa isto oplatí  
a ak nie, tak ďalší to doplatí

Potešila si ma svojim značkovým objatím  
ovplyvalo nádherou, a úprimným dojatím  
pravidelne bez nátlaku prídem si poň rád  
možno iba raz, možno tak na sto krát

Potešila si ma podaním ruky  
cítim, ako odchádzajú muky  
vo veršoch píšem o tomto podaní  
a najvyšší sa asi smeje nad nami

Potešila si ma úprimným pohľadom  
je to jasné - berieš to s nadhľadom  
aký osud by asi mala loďka čo by bola tam  
s túžbou, prekonať v tvojich očiach oceán

Potešila si ma slovami vlastnými  
jasnými, a predsa tak pestrými  
dopadnú do mysle a ostanú na dlho  
ostanú, a prilepím ich tam na tuho

Potešila si ma rukou na tvári  
a krásnym želaním nech sa všetko darí  
dost' bolo smiechu a dost' bolo želaní  
a veľmi rád ťa zoberiem do dlaní

Potešila si ma, tým kamarátskym putom  
takým čo je len na Zemi, nie niekde za Plutom  
Tak nech to nezmizne, nech sa máme radi  
tak ako biele labute, nie tak ako slizké hady

Potešila si ma, a chcem aj ja teba  
aj keď ma nenapadá tá správna veta  
bez výzoru plavčíka, či kapitána tímu  
ťa ako kamošku pozvem na zmrzlinu

# ***Obdobie hnevu***

Zamračené tváre planú  
do srdc sa vkráda beznádej  
keď hráš pre nesprávnu stranu  
každému kompromisu sa smej

# Zradca

Už nezmôžem veľa, už nezmôžem vôbec nič  
na svojich najbližších som uplietol bič  
silný a mocný, čo trhá každé puto  
a všetci čo sú z ďaleka, pozerajú duto

Som zradca s dvomi tvármi  
bezodný miláčik svojej mamy  
zradca svojich dobrých priateľov  
čo sa na to má pozerat' s nádherou

Ale nie! Ja nie som tým zradcom skúpim  
a nie som ten, kvoli ktorému každý trpí  
postavím sa na stranu tých čo majú duše  
aj keď pre niekoho z opačnej strany súše

Do žíl ide strach a veľké podozrenie  
už nie je však čas čakať na znamenie  
ocitnem sa sám, a pôjdem proti múru  
prechádzku, maratón, alebo celú túru

Nikto nič neukradol, ale obvinenie prišlo  
keď to človeku s nenávisťou na um zišlo  
a nič viac nebolí, než krivda na blížnych  
od ľudí bez srdca na seba pyšných

Ako môže niekto súdiť ľudí ktorých nepozná  
ako sa môže roztrhovať žena večne nervózna  
nenávidím nenávisť, nemôžem ju ani dýchať  
najradšej niekam zakopať - nebude mi chýbať

Neviem kde je to, čo sa stratilo  
na veľmi zlý vtip sa to zmenilo  
zničenie mladých životov nie je fér  
a nie je to vôbec k ničomu smer

Tak rád by som teraz vrátil čas  
vyhol by som sa hnusných krás  
ktoré tešia len hlúpych a celkom bez hlavy  
zbytočne budúcnosť dobrým ľudom otrávi

Kto trpí pre závisť a kto za obvinenie  
kto spravodlivosť volá, a na koho sa ženie  
radšej za priateľov dostanem remeňom  
ten kto je bez viny, nech hodí kameňom!

# ***Obdobie smútku***

Opustené opustenie opusteného človeka

keď láska obchádza nás a z ďaleka

môžeme túžiť a priať si máličko

zastaví sa niekto? Pobožká na líčko?

# ***Drevorubač***

Brezička breza, riekni mi

prečo tu nie je nik iný?

Musím ja drevo zozbierať

do teba musím udierať

Prvý krát zodvihol sekeru

dal pocítiť bolesť drevu

Druhý krát zodvihol sekeru

dal pocítiť bolesť drevu

Tretí krát zodvihol sekeru

a celkom vyhol sa úsmevu

Od účasu prestal drevo tĺcť

a nadýchol sa z plných pľúc

Nenič ma, Janko spanilý

nechaj ma ležať po chvíli

nechaj ma plakať celé dni

nenič mi aj posledné sny

Tu sa Janko veľmi prekvapil

veľkú kliatbu na seba uvalil

ťal predtým do dreva ako vlk

teraz tu stál ako hlúpy tĺk



Brezička, breza, riekni mi  
odkedy rozprávaš ako my?  
Odkiaľ poznáš reč nás, ľudí  
nechcem Ti zle, iba blúdim

Nechcel som byť vrahom stromov  
nechcel som byť tyran stonov  
nechcel som zaťat' tak do dreva  
neteší ma zvrátená nádhera

Ak mi už viac neublížiš  
nemusíš sa báť, že sa mýliš  
zajtra sa vráť po drevo  
len sa ku mne vráť, smelo

Na druhý deň skoro ráno  
bola zima, veru áno  
dobehol Janko ku stromu  
nemohol uveriť tomu

Brezička, breza, riekni mi  
odkiaľ to drevo na zemi?  
Drevo nie je tvoje, je trochu iné  
snád' si neublížila slivke nevinnej?

Nie, neublížila, vraví breza jasne  
to slivka mi dá, keď slnko zhasne  
pomohol si ty mne a teraz ja tebe  
neublížiš viac, a ja pomôžem tebe

hneď doletí Janko domov ako šíp  
dedinčania vytvorili veľký šík  
oslovili ho hneď, raz dva tri  
odkiaľ toľké drevo na vatry?

Od starej brezy to drevo mám  
ale to tajomstvo nikomu nevydám  
Stínajte si svoje chudobné stromy  
a moju brezičku nechajte na pokoji

Nadišla temná hodina  
Janko už nebol hrdina  
všetci mu závideli polená  
a Janko padal na kolená

Breza jedna hlúpa, daj drevo aj mne  
aj ja potrebujem doma na kúrenie  
mám ženu a deti a chcú mať teplo  
tak ako Jano, to veľké nemehlo

Tu pozrela breza na drzých ľudí  
a potom, že vraj pýcha smrdí  
mlčala hlasom, ktorí majú ľudia  
však nech sa za svoje city studia

Zasekla sekera, zasekla do dreva  
a chúd'á breza, so smútkom umiera  
nezabudla na Janka a na jeho srdce  
pre neho bude lepšie drevo súce

Prišiel Janko ďalší deň, avšak smutný  
uvidel to ničenie, čo robia ľudia spupní

Pohladil brezu po listoch na zemi  
pohladil, ale neostal nemí:

Brezička, breza, riekni mi  
prečo sú ľudia tak naivní  
prečo je toľko zla vnútri nás  
aj nevinný bude žiť len svoj čas?

# ***Smutný človek***

Smutný človek je len ten, ktorý chodí sám  
vyhýba sa smiechu, vyhýba sa hostinám  
Sám a smutný, zranený a bez duše  
neovonia vôňu leta, ani drahé vankúše

Smutný človek je len ten kto dal už všetko  
nenájde už odvahu dohodnúť si stretko  
Neovonia tento svet a stovky jeho krás  
pôjde dookola jednou z mnohých trás

Smutný človek je len ten, kto kameň má v srdci  
čierny a príliš veľký, milovať nie súci  
Dá sa vyhnúť, ale stojí to veľa námahy  
aj keď každý myslí si - je to vec povahy

Smutný človek je len ten, kto smúti celé noci  
nesmúti za peniazmi, to nie je v jeho moci  
nesmúti za slobodou, smúti za podaním ruky  
a tebe rád aj keď so strachom povie svoje muky

Smutný človek je len ten, kto spieva za princezné  
stratený v hĺbinách sveta, kde si žiadnu nevezme  
prebudí sa rýchlo keď splatí poslednú z daní  
a namiesto úteku dotkne sa tvojich dlaní

## ***O temne na zamyslenie***

Koľko snov polapili dlhé tiene visiace...

koľko ich upadlo cez dlhé mesiace...

ukradnuté myšlienky tých bosých tvári

z ktorých len tie najsmelšie prežijú do jari

Bez pomoci v kľčoch upadáme do trápenia

bez šance na záchranu, a tiež bez vedenia

so smútkom a tragickými čiernymi krajinami

rýchlosťou spomaleného blesku chodia medzi nami

Ako zmeniť osud nás, ktorých nemožno chytiť

diskusie umelcov, bez väčšej snahy niečo cítiť

bez krásy ktorá upúta oko dobrého človeka

a miesto miesta v srdci, vyťahuje sa pateka

# **Dievčatko so zápalkami**

Chodiš smutná v studenom severáku  
zmoknutá, s malou šatkou miesto fraku  
nikto nekúpi od teba niekoľko zápaliek  
a na večnú chorobu nedaruje žiadny liek

Nenájde sa človeka, čo zápalky kúpi  
aj dnes na ten štedrý deň sú ľudia skúpi  
nepotešia dievčatko malou dobrotou  
a s plnými stolmi pohľadajú žobrotou

Bez hriechu a bez chuti škodiť niekomu  
zmrznutá pochoduje od domu do domu  
až sa niekto objaví s chuťou spraviť radosť  
tak už bude neskoro a dievča zmrzne na kosť

# Tragická

O smrti a o živote, majú byť tieto riadky  
smutné a nepokojné, ako tragické sviatky  
plné úzkosti a nenávisti, čo ma obklopuje  
kruté a nebezpečné, čo pľúca nafukuje

Píšem myšlienky do viet, ktorých mám pár stoviek  
bez nenávisti a bez prebytočných sloviak  
píšem do viet, ktoré prinášajú utrpenie ľuďom  
obhajujem svoje bytie pred nebeským súdom

Načo žijem keď okolo mňa ľudia trpia  
načo som tu prišiel, načo vítate supa?  
Načo krásne tváre nútím do úsmevu  
a načo obdivujem len v iných nádheru

Padá smútok padá, na tváre navôkol  
veselý sa nesmejú, úsmev im namokol  
s cesnakom a s krížom vyhánajú diabla  
diabla s kamenným srdcom a kopou sadla

S trápnyim humorom sa nedostávam ďalej  
bez chuti ďalej žiť, čo hovorí nalej  
pomaly a potichu, upadať do slov  
a do snov, kde smútim spolu s ňou

Načo píšem keď to čítať nikto nebude  
úprimne smútiť za šťastím na súde  
prečo nedám svetu pokoj keď môžem  
však už niečo pre dobrú vec zmôžem

Nik by so mnou nešiel, a už nechcem nútiť  
bez slov potešenia, nemám po čom túžiť  
nemám dôvod spovedať sa sebe samému  
a nemám chuť dopísať túto smutnú tému...



# Ochota

Svet je krutý, a strašne zlý  
keď nie je nikto ochotný  
obetovať kúsok svojich ideí  
aj niekde mimo videí

Mimo kraje plné ľudí  
a hluku čo ma stále budí  
do hlavy mi búchajú kladivá  
asi ma pochovajú za živa

Bez viny a bez dôvodu  
asi ma hodia pod vodu  
kde mám sám a jediný  
prežiť tieto prázdniny

Ochota pomôcť zmení sa  
ako keď z nás pení sa  
často na krutú nenávisť  
a nemilosrdnú závisť

Letí rana dobre mierená  
z hnevu na naše ramená  
za ochotu zastat' sa iného  
starého a či nového

Prečo mrznú ľudia na kosť  
keď sme všetci ochotní dosť?  
Podat' chlebík, aká námaha  
a upadnúť celkom donaha

Ako Adam s Evou spáchali hriech  
skúsili jablko, a vymizol smiech  
už nikdy viac nebolo nič dobré  
odvtedy každý ochotný žobre

Pre seba a pre iných  
pre často nevinných  
pre človeka tisíc krás  
a pre niekoho z nás...

# ***Ľudské zmysly***

Keby sme nemali oči  
tak nevidíme, čo by sme vidieť nemali  
bez strachu že nás zočí  
nikto nebude slediť, či sa kopú kanály

Keby sme nemali uši  
nepočujeme hlúpe zákazy  
žiadne slová v duši  
a neriešime žiadne záhady

Keby sme nemali nos  
nevycítíme, čo sa stane  
necítíme zlomenú kosť  
ani keď nám zvýšia dane

Keby sme nemali ústa  
nevieme, ako chutí pomsta ľudí  
neprejeme celé sústa  
a len pahlný sa s nami súdi

Keby sme nemali ruky  
nenahmatáme svojho partnera  
tak z nás ostanú len tuky  
a nešírime CD Ubuntu Dappera

Keby sme nemali žiadne zmysly  
tak nikdy nespoznáme svet  
a krása, nech je hocijaká  
tej už teraz pre nás niet

# ***Nerýmované básne***

Hľadanie pravdy sa ruší  
nedostatok záujmu  
srdce nevie kadiaľ ísť  
nesvitá medzi štyrmi stenami

# ***Prvá nerýmovaná***

Si tu aj keď ťa často nevidím  
nájdem ťa tam, kde ťa vždy nachádzam rád  
tak blízko a tak ďaleko  
mimo mňa a vo mne  
za hranicami môjho sveta a aj v jeho strede, kde zaberáš najviac miesta  
tam kde nikoho nedám okrem teba a nikdy ťa nevyženiem  
aj keď si asi praješ, aby si tam nebola  
aby si tam nebola si možno prajem aj ja sám  
ale to nejde zmeniť remeňom ani krivdou  
ani smútkom, ktorý ničí oči celkom radostné  
ani mečom, ktorý pretne myšlienky a slová lásky  
lásky, ktorá nie je láskou a je tak hlúpo platonická  
aj keď bola, nebude, už nikdy nebude  
ale viem, že bude v tvojom živote, ktorý šťastný nebude  
neverím v slová útechy a neverím v slová vďaky  
ktorá je falošná  
tak veľmi falošná a predsa ťa mám v srdci  
si smutná, plačeš, ale nemôžem Ti pomôcť  
nezaslúžim si pomôcť Ti a je to len moja vina  
ktorú však stále nechápem a tak zúfalo chcem zmeniť  
žiadny príbeh sa nedá napísať a nechať len v slovách a čítať ich nanovo  
nie, moja milá, osobo. Už nie. Už viac nechcem žiť v tieni  
ktorý vzniká pod obrovským slnečníkom, ktorý miesto teba držím tesne nad hlavou  
nad tou hlavou, ktorá nie je hodná pekného pohľadu

ty, ktorá si ma naučila žiť a spomenula ruže  
budeš v mojom srdci naveky, aj keď v inom objatí a v inej láske  
aj v inej maske, aj v inom počasí, aj v inom roku a storočí  
aj v inom srdci, hoci moje krváca z jedinej veľkej rany  
ako od dýky, ktorá zabila Caesara, aj keď šla vedľa  
nie, nezabila si ma. Už viac nie  
a predsa to cítim, ale tebe neublížim, ani slovom  
ani písmenom  
ale tým, že skončím naveky s úsmevom  
aj keď budem od teba ďaleko a ešte ďalej, smutný ale v nádeji  
že budeš šťastná, aj keď iný prsteň bude na ruke  
na tej, ktorej som sa dotkol len málo  
ale napriek veľkému utrpeniu  
stálo mi to za to...

# ***Kleopatra***

Caesar láskou opitý, strácal hlavu pre ženu  
Antonius daroval to, čo predkom nosilo slávu  
Oktavián kvoli nej skoro prišiel o korunu  
súčasníci sa čudujú tomu daru  
ako to spravila, že si skoro podmanila svet  
nie pekná a ani múdra, no v sláve utopená  
zasiahla do vecí, do ktorej jej nič nebolo  
pozmenila osud tých, čo nemali vôľu z kameňa  
pozerali jej do vlády cez čísla a cez ramená  
pozerali na ňu ako na ženu, nie ako vládkyňu  
čo z túžby veľkého Caesara podporila jeho rodinu  
pre veľkého Caesarovca, čo celkom stratil rozum  
prešla vojna dlhá, krutá, a aj do jej stanu  
tam aj niekde dostala od hada posledné znamenie  
z posledného sa stal prvý a z kráľovnej len legenda



# Vesmír plný želaní

Vesmír je obrovský a každý má v ňom svoje miesto

my, naši blízki, kamaráti, a aj naše idoly

ktoré sú živé a ľudia tak ako my

veľké želanie stretnúť sa so svojim idolom

s hviezdíčkou zamlada

z ktorej je teraz hviezda

a vždy sa mení na povrchu

ale ostáva to ten istý človek

v našich želaniach

ktoré sa nevysielajú v telke a do detailov nepozná žiadny telepat

žiadny psychológ a ani my sami

Nádherné želanie je ostať sám sebou

s dobrými vlastnosťami

s dobrými známosťami

s úsmevom aj so smútkom

taký jedinečný, že to nezahrá žiaden herec, žiadny kráľ ani žaba na prameni

a niekde sa nájde hádanka - akí vlastne sme?

Chcel by som vesmír plný želaní. Tak veľký, aby sa tam všetko zmestilo

tak pekný, aby sa to naplnilo a tak prísny, aby sa tam dostalo len to, po čom naozaj túžime

tak bezfarebný, aby nemenil na čierne ani na ružovo a tak ľudský, aby bol pre každého

tak silný, aby ho nikto nemohol pretrhnúť a nik by v tomto vesmíre neurobil čiernu dieru...

# ***Súhvezdie lásky***

Ďaleko, kde oko človeka nemôže dovidieť  
je jedno malé stádo hviezd  
veľké a malé  
jasné a tmavé  
a usporiadané do tvaru srdca  
sú tu hviezdy staré, ktoré pamätajú veky  
a sú tu aj mladé, ktoré sa majú čo učiť ešte  
ale sú tu dve veľké hviezdy  
ktoré sú nesmierne ďaleko  
ale pomaly, krôčik za krôčkom  
približujú sa, tak ako ty a ja  
ale neviem, kto je aká hviezda  
veľmi na tom nezáleží, lebo všetci sme hviezdy  
aj keď sme často vzdialení a nie je nás vidno  
vždy si k sebe hľadáme cestu  
a ak sa aj nestretneme, vždy budeme ku sebe bližšie a bližšie...

# ***Nechcem byť sám***

Nechcem byť sám, a ako jediný chodiť veľkou prázdnu ulicou...

Nechcem byť sám, v obrovskom dome s desiatimi spálňami...

Nechcem byť sám, a vidieť ľudí čo nie sú zvedaví...

Nechcem byť sám, a utopiť sa v knihách...

Nechcem byť sám, a nasávať alkohol...

Nechcem byť sám, ako priateľ vrán...

Nechcem byť sám, ako malý krám...

Nechcem byť sám, ako mesiac...

Nechcem byť sám, ako sen...

Nechcem byť sám, smútok...

Nechcem byť sám dnes...

Nechcem byť sám...

Nechcem byť...

A predsa byť chcem, aj vďaka tebe, a kvôli tebe. Či si to uvedomuješ alebo nie. Nechcem byť sám  
na konci

sveta a nechcem tajiť pravdu sám pred sebou... Chcem len udržať na uzde fantáziu a nepovedať to,  
čo by si

nikdy nemala počuť...

Nechcem byť sám - a nechcem, aby si bola sama...